

Editorial
Към читателя

НОВИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ПРЕД СЪВРЕМЕННАТА ЛИНГВОДИДАКТОЛОГИЯ

Третото десетилетие на XXI век поставя пред лингводидактологията нови предизвикателства. Утвърденото във времето историко-теоретико-практическо разглеждане на тази наука като изследователско направление, обединяващо всички аспекти на езиковото образование, продължава да поставя във фокус проблема с оптимизиране на акционалността в условията на глобализиращия се свят. Интерактивността между участниците в образователния процес по чужд език изисква ново преосмисляне на ролите на отделните актанти и теоретико-практическо експлициране и експониране на техните семиотични функции. Лингводидактологията е призвана да актуализира вижданията си за функциите на своята система от класически образователни субекти и ценности, като ги превърне в активни участници, които със своите действия и взаимодействия имат за задача да оптимизират визираните образователни резултати в условията на съвременните интеграционни процеси. Чуждоезиковото образование е право на всеки европейски гражданин, което общоевропейската образователна система гарантира. В този контекст изучаването на минимум два чужди езика е приоритет и естествен елемент в геополитическата стратегия за развитие на всички народи в сложния свят на изпълненото с предизвикателства съвремие.

Въздействието на европейските езикови и образователни политики би се увеличило в локален контекст, ако се допълнят с елементи от балканската ориентация на националната ни стратегия за развитие, като в същото време българските приоритети е желателно да се впишат в общоевропейската езикова и образователна визия за развитие. В този план, чуждоезиковото образование е свързано с изучаването на българския език като роден и като чужд посредством прокарване на реални междупредметни връзки с чуждите езици и култури, преподавани в българското образователно пространство. Изучаването на българския език по света не би следвало да се ограничава само до бъл-

гарската диаспора в отделните държави, а е необходимо да стимулира разширяване на позициите си в чуждестранните университети и към увеличаване на лекторатите за чужденци. Ето защо на страниците на сп. „Чуждоезиково обучение“ се дава възможност за представяне на положителните педагогически практики от работата на успешни академични лекторати по различни езици, които дават своя несъмнен принос към историята, теорията и практиката на съвременното чуждоезиково образование.

Съхраняването за идните поколения на националния патримониум минава през привличане вниманието на изследователите в областта на лингводидактологията към езиковата и културната самобитност на българина, разширяващ своя светоглед чрез средствата на чуждите езикови реалности. Изучаването на чуждите езици не отклонява вниманието от тази задача, а напротив, засилва съпоставителния и конкурентния характер. Прекрояването на образователното пространство изисква разработването на нови теоретико-практически виждания, които да подпомогнат този процес. В този контекст запазването, изследването и преподаването на различните езици е в съзвучие с европейските приоритети за съхраняването на езиковото и културното многообразие.

В модерния свят учителската професия не може да се ограничи само до призвание, тъй като тя изисква сериозна педагогическа подготовка, изразяваща се в теоретични и практически знания, получени в процеса на придобиване на висше образование и последващи квалификационни курсове.

С повишаване на привлекателността на професията учител, каквато е съвременната тенденция в българската образователна политика, ще се гарантира привличането към тази стратегическа професия на успешните студенти, което, от своя страна, е достатъчно солидна основа за повишаване на нивото на обучението по чужди езици в трите степени на училищното образование.

Подготовката на учители по чужд език, която е регламентирана със специални нормативни документи на Министерството на образованието и науката, дава основата за една сериозна и системна работа по формиране на млади специалисти филолози, които да могат да се справят с предизвикателствата на тази стратегическа професия в контекста на XXI век, тъй като именно новият учител ще обучава децата на бъдещето.

Проф. д.ф.н. Димитър Веселинов
Главен редактор на сп. „Чуждоезиково обучение“